

ket, hanem a gyermek fejlődését, vegyük figyelembe.

Felhasznált irodalom:

1. Dr. Bácsalmási Péter: Az atlétika oktatása (1962.)
2. Dr. Günter Thies: Leichtathletik (1961.)

3. Dr. Kálmánchey Zoltán: Testneveléstudomány (Főisk. jegyzet 1962.)
4. Testnevelési Tanterv és Utasítás az általános iskolák számára.
5. Rr. Kurt Meinel: Bewegungslehre.

Gaál Lajos
főiskolai docens

Szemle

A. SZ. MAKARENKO NEVELÉS-
ELMÉLETI MŰVEI. II. (Tankönyvkiadó,
Budapest, 1965.)

Nem sokkal az első kötet megjelenése után vehetjük kézbe és olvashatjuk Makarenko pedagógiai műveinek második kötetét. Ha a tartalomjegyzéknél nyitjuk fel először a könyvet, hogy tájékozódjunk arról, milyen tanulmányok kaptak helyet a második kötetben, akkor az első kötet anyagával szemben rögtön megállapíthatjuk, hogy a második kötetben sokkal több magyar nyelven először megjelenő írást találunk, mint az első kötetben. Már ez a tény is hozzájárul ahhoz, hogy lényegesen kibővíül Makarenkóról való ismeretünk. A már ismert tanulmányok közül (melyek nagyrészt Makarenko műveinek 7. kötetében jelentek meg magyar nyelven) itt kaptak helyet pl. „A poltavai Gorkij-telep munkájának áttekintése”, „A nehezen nevelhető gyermekek nevelésének megszervezése”, „A pedagógusok vállukat vonogatják” stb. Itt találhatjuk a családi nevelés alapvető kérdéseiről szóló rádióelőadásokat is: „Előadások a gyermeknevelésről” címen. (Milyen hasznos lenne, ha a szülőkhöz egyszer közelebb vinnénk ezeket az előadásokat s megbeszél-nénk velük a tanulmányokba foglalt pedagógiai megállapításokat!) A családi nevelés általános feltételeiről, a szülői tekintélyről, a játékról, a szexuális nevelésről, a családi gazdaságról stb. elhangzott pedagógiai megállapítások megismerése és felhasználása nagyon sok családi nevelési problémát segítenek megoldani. Először jelentek meg magyar nyelven a családi nevelést elemző „Szülők könyvé”-nek nyersanyagát tartalmazó írások is.

A második kötet anyaga tartalmában is színesebb, mint az első köteté volt. A tanulmányokon kívül érdekes és hasznos kezdeményezésként részleteket olvashatunk Makarenko szépirodalmi műveiből: a „Pedagógiai hősköltemény”-ből, „Az 1930-as menet”-ből, az „FD-1”-ből s a „Zászlók a tornyokon”-ből. Az ügyesen kiválasztott szemelvények alkalmasak egyrészt arra, hogy betekintést adjanak Makarenko pedagógiai gondolatainak szépirodalmi formában való megfogalmazásába s így élményszerűbben maradjanak meg

bennünk ezek az elvi tételek, másrészt e részletek elolvasása bizonyára kedvet adnak az egész művek elolvasására azoknak, akik még nem jutottak el hozzájuk. A szépirodalmi művek részletein kívül még két nagy fejezet található a második kötetben: az egyik „A Gorkij-telep és a Dzerzsinszkij-kommuna tevékenységének dokumentumai”, a másik „Makarenko levelezéséből”.

Ha a második kötetet röviden jellemeznünk akarjuk, akkor talán a legtalálhatóbban azt lehetne mondani róla, hogy segít megismerni Makarenkót, az embert. Különösen az előbb említett két utolsó fejezet az, amelyik ezt a célt legjobban szolgálja. Bármelyik tanulmányt olvassuk is el ebből a két fejezetből, Makarenkót emberi közelségben érezzük s életének, gondolkodásának, érzéseinek legbensőbb vonásait ismerjük meg. Csak sajnálni lehet, hogy Makarenkót nálunk nem ezeken az írásokon keresztül kezdtük megismerni. Milyen sok félreértést, hamis megállapítást elkerülhettünk volna ezeknek az írásoknak segítségével s főleg megakadályozhattunk volna egy téves Makarenko-kép kialakulását pedagógusi közvéleményünkben. Különösen Makarenko levelezései adnak természetesen alkalmat Makarenko személyiségéhez való közfelférkőzéshez, de többi írásában is megmutatkozik emberi nagysága, személyiségének eredetisége. Ezekből következtethetünk arra, hogy milyen nagy szerepe volt Makarenko nevelési eredményeiben az ő személyes varázsának. A legszemélyesebb jellegű írásokban is találunk — ha egy-két mondat erejéig is — pedagógiai megállapításokat, amelyek távol állnak ugyan minden tudományoskodó megfogalmazástól, mégis szellemes, sokszor humoros hangvételűk ellenére komoly elgondolkodásra késztetnek. Ezek árulkodnak egyben arról is, hogy Makarenko az élet lehétköznapibb eseményeit sem tudta másképp szemlélni, mint a pedagógus, a pedagógus-író szemével. Mindezeket túl ezek a levelek, feljegyzések írói remekművek — rövidségük ellenére — is. Stílusuk, szerkesztésük a makarenkói írásművészet hú tükrei is.

A fentiek szemléltetésére nézzük meg pl. „Felvételi kérelem a Közoktatási Szervezők Központi Főiskolájára” című tanulmányt,

amely a második kötet első írása is. A tanulmány nemcsak pedagógiai, hanem irodalmi szempontból is nagyon érdekes. Sok értékes önéletrajzi, s főleg önelemző adatot tartalmaz. „A felvételi vizsga kockázatát, sajnos, nem vagyok hajlandó vállalni” — írja s helyette tájékoztatja a Főiskolát műveltségének elemeiről és szintjéről. Sorbaveszi az egyes tantárgyakat s mindegyikkel kapcsolatban megteszi észrevételeit s azt is, hogy milyen mélységű az adott területen tájékozottsága. Nagyon érdekes a pszichológiáról és pedagógiáról tett észrevétele s különösen a neveléstudomány öt pontba foglalt alapproblémájáról tett megjegyzése. Pl. a 4. pont: „A pszichológia ne alapja legyen a pedagógiának, hanem folytatása a pedagógiai törvény realizálása folyamán.”

Élvezetes és egyben tanulságos írások Makarenko levelei is. Ezekben — a magán-jellegű kérdések mellett — egy-egy pedagógiai gondolatot is felvet. Kortyelnikovnak írott egyik levelében pl. a telep gazdasági életének és a nevelési folyamatnak problémáit fejtegeti s megállapítja: „... nálunk a nevelési és képzési folyamat fő formája a gazdaság fölfelé ívelő haladása”. Másik levelében az emberi személyiség szintézisben való szemléléseért emel szót s így ír: „... arra kell törekednünk, hogy elérjük a szintézist, megragadjuk az egész, oszthatatlan embert, és tanuljuk meg úgy megszervezni a nevelést, hogy eredményeinket az illető személyiség egész rendszerének a tökéletesedése jellemezze.” „Levél F. Boriszovnak” c. írásában az élet céljáról mondja el véleményét: „Az a legfontosabb, hogy észre tudjuk venni a ma és a holnap varázsát, és élni tudjunk vele.” A „Levél Sz. A. és G. K. Kalabalinnak” c. írás megihlettségével, politikai éleslátásával, az ifjú generáció értékelésével tűnik ki a levelek közül.

Ha azt a fáradságot vesszük, hogy elejétől a végéig elolvassuk ezt a második kötetet is, az elolvasás végén vesszük észre, hogy milyen sokat gazdagodtunk. A kötet azonban azt is elárulja, hogy milyen sok írása nem került még Makarenkonak a nyilvánosság elé, s ezek a sokszor rövid írások milyen sokat adnak hozzá Makarenko eddigi munkásságának, személyiségének megismeréséhez. Jó lenne minél hamarabb kézbevenni Makarenko írásainak valóban teljes gyűjteményét.

Bereczki Sándor
főisk. adj.

NOVÉNYTAN a csehszlovákiai, általános műveltséget nyújtó magyar tannyelvű iskolák 6. évfolyama számára. Második kiadás. 1964. Az anyagot feldolgozta dr. Josef Sula; magyarra fordította Galambos László. (Slo-

venské pedagogické nakladateľstvo. Bratislava.)

Jóleső érzés már kézbe venni is a könyvet. Műanyag borítású kemény fedőlap védi a 195 oldalas tankönyvet. Belelapozva mindjárt szemet szúr a sok szép színes rajz, fénykép, művészi reprodukció. Az első kellemes benyomás után tanulmányozzuk végig, hogy összevethessük a mi hatodikos „Élővilág” tankönyvünkkel.

A teljes egészében növénytannal foglalkozó könyv nyolc fejezetre tagozódik.

I. fejezet: a növényi test fő részeit ismereti, ezzel kapcsolatban a gyökeret, szárat, levelet és a virágot dolgozza fel.

II. fejezet: a növények táplálkozása és lélegzése címet viseli. Ennek során megismerkednek a tápanyag felvétellel, tápanyag szállítással, tápanyag átalakítással, lélegzéssel.

III. fejezet: a növények életfeltételeit tárgyalja. A víz, az ásványi sók, a levegő, a fény és a meleg növényre kifejtett hatása a vizsgálat tárgya.

IV. fejezet: a növények növekedését és a növényi mozgásokat dolgozza fel.

V. fejezet: a virágos növények szaporodásával foglalkozik. Ismerteti a főbb virágtípusokat, majd a beporzást, megtermékenyítést és a terméseket.

VI. fejezet: témája a növény fejlődése. Kezdi a csírázással, a vetőmag előkészítésével, majd egyéves, kétéves és évelő növénytípusokat mutat be.

VII. fejezet: a vegetatív szaporodással foglalkozik.

VIII. fejezet: néhány fontosabb növénycsaládot ismertet, így a keresztesvirágúakat, rózsaféléket, ajakosvirágúakat, burgonyaféléket. Végezetül a növények meghatározásához ad igen jó morfológiai áttekintést.

Ebből a rövid ismertetésből is látható, hogy a csehszlovák tantervi elképzelés inkább a mi gimnáziumaink első osztályának tantervéhez hasonlít, mint az általános iskola 6. osztályáéhoz. Ennek helyességét, vagy helytelenségét nem célozom vitatni. Azt azonban meg kell állapítanom, hogy aránylag sok elméleti anyagot kívánnak meg a 12 éves gyerektől. Egy-egy órán elég sok fogalmat kell a tanulóknak elsajátítani. Igaz, a szöveg nagyon kevés, főként rövid, tömondatos meghatározásokból áll. Kíváncsi vagyok, hogy egy átlag iskolában a növendékek milyen összefüggő feleletet tudnak produkálni ebből a kevés szövegből.

Már az első pillanatban látszik, hogy a szöveg mellett egyenrangú félként szerepelnek az ábrák. Ennek alátámasztására elegendő legyen csak annyit mondani, hogy 473 különböző rajz, fénykép, összefoglaló rajzos táblázat, reprodukció — mindez színesen — szolgál a fogalmak tisztázására. A tankönyv szövege mintegy az ábrák alapos részletes

magyaroztatást szolgálja. Ilyen irányú kísérlet indult meg nálunk a levelező hallgatók részére kiadott „Biológia 2” című gimnáziumi tankönyvvel.

Feltétlenül ki kell emelni a szép összefoglaló táblázatokat, a nagyfokú koncentrációra való törekvést és nem utolsósorban a leképek anyaga után az oktató-nevelő célt szolgáló gyakorlatokat.

Tipográfiai szempontból is minden igényt kielégít a könyv. Betűi elég nagyok. Az új fogalmak és meghatározások kövér betűi erősen kiugranak a sorok közül.

Tanáraink igen nagy haszonnal forgathatják ezt a tankönyvet óráikra való felkészülés során, továbbá szakköri foglalkozásokon. Jó volna, ha minél több iskola könyvtára rendelkezne ezzel a tankönyvvel.

Dr. Körtvélyessy László

Július Schwartz:

MIT MUTAT A NAGYÍTÓ?

A tanuló fiatalok körében népszerűvé vált BÚVÁR KÖNYVEK sorozata 48. köteteként jelent meg ez a könyvecske, melynek az a célja, hogy az egyszerű nagyítókkal felfedező útra vezesse ifjú olvasóit a parányi dolgok izgalmas világába. A nagyítóüvegen túl egy új világot fedezhet fel az érdeklődő s ebben a parányi világban érdekes és csodálatos dolgok történnek. A könyv előbb a lencsékkel és használatukkal ismert meg, majd tanulmányozza a vele látható kicsiny dolgokat. Feltárja és megmagyarázza mindazt, amit nagyítóval a tenyerünkön láthatunk; kitér az üjlenyomatok jelentőségére a bűnügyi vizsgálatoknál, ismertem számos kristályszerkezetet, amelyet vizsgálhatunk és gyönyörködhetünk bennük a nagyítóüveg alatt. A világító számlapú órán az atomhasadás titkát szemlélhetjük. A hagyma sejtjei, a növények gyökereiben és leveleiben levő hajszálcövek, a virágporszemcsék és a magház titkai mind feltáruznak a kíváncsian szemlélődő előtt. Az állatvilág apró lényeinek életét nyomon követhetjük, sőt a halpikkelyek vizsgálatával még a hal életkorát is pontosan megállapíthatjuk. A növény- és állatvilágon kívül az ember által készített dolgok is sok érdekességet rejtenek a nagyítóval figyelmesen szemlélődő számára. Saját maga is felfedezheti, hogy miként lesz a pontok sokaságából az újságban kép, hogyan lesz zene a gramofonlemez hullámzó vonalaiból, hogyan készülnek a mikrobarázdás lemezek, milyen a villanykörte izzószála nagyító alatt stb. Gondos utasításokat ad a könyv, hogy a vizsgálatok közben nehogy sérülés érje a tudnivaló kis kutatót. A könyv bebizonyítja azt is, hogy

az apró részletek mennyire fontosak az emberi, állati és növényi élet alakulásában s rámutat arra, hogy a nagyítóüveg használata az első lépés ahhoz, hogy az ifjú olvasó a továbbiakban az összetett lencsékkel végezhesen vizsgálódásokat és szerzhessen bővebb tapasztalatokat. Az érdekes könyvet gazdag illusztrációs anyag egészíti ki. (Móra Ferenc Könyvkiadó, 1964).

Dr. Rubóczky István

AZ ALSÓ TAGOZATI OKTATÁS SZÍNVONALA

Szerkesztette: Illés Lajosné. Tankönyvkiadó, 1965. 96 oldal.

A pedagógia időszzerű kérdései külföldön c. sorozat legújabb füzetébe öt tanulmányt tartalmaz és a következő alcímmel jelent meg: Kísérletek az alsó tagozat és a felsőbb osztályok közötti törés megszüntetésére. Az itt szereplő cikkek szerzői ugyanis olyan kísérletekről számolnak be, amelyeknek közös vonása, hogy az alsó és felső tagozat közötti törést az alsó tagozati oktatás színvonalának emelésével szeretnék megszüntetni.

L. Zankov: Az alsó tagozati oktatás és a didaktika kérdései c. cikke (megjelent a Narodnoje Obrazovanyije 1964. évi 7. számában) bebizonyítottan tekinti annak lehetőségét és szükségességét, hogy a szovjet alsó tagozati oktatás jelenlegi négy éves tantervét — annak jelentős kibővülése ellenére is — el lehet végezni három év alatt. Ennek megfelelően a kísérleti osztályok óratervét három évre tervezi.

Bár a szovjet és a magyar iskolarendszer között lényeges eltérések vannak — közülük ezúttal az a legfontosabb, hogy a Szovjetunióban a tankötelezettség 7 éves korban kezdődik — számunkra is sok érdekes gondolatra bukkanhatunk e sokakkal vitázó cikkben.

V. Davidov: Az algebra elemei az alsó tagozatban (Szovjetszkaja Pedagogika, 1962.) c. cikkében abból indul ki, hogy „a matematika egész tantervét át kell alakítani az első osztálytól a nyolcadikig, majd később a tizedik osztályig, hogy összhangban legyen a modern matematikával és a korszerű pszichológiával, logikával, módszertannal.” Kísérletekre támaszkodva össze is állított egy tantervet — függelékben közli is ezt —, amely elvben kielégítené a fenti feltételeket.

E cikk tanulmányozását különösen ajánlhatjuk azoknak, akik nálunk is törik a fejüket az alsó tagozati számtanítás korszerűsítésén, sőt már kezdeti lépéseket is tettek új elemek bevitelére.

A. Wolf: *Az alsó tagozati matematika-tanítás lehetőségei* (Die Unterstufe, 1963.) c. cikkében néhány érdekes, könnyen megvalósítható ötletet ad, főleg annak az elvnek a megvalósításához, hogy a számtan a mértan anyagát „minél jobban és alaposabban hassa át” és viszont. Szembeszáll az elnevezések és definíciók óvatosekő bevezetésével, kerülgetésével. „Gyermekjeink rakétákról, szputnyikokról, kozmoszról beszélnek, és a megjelöléseket legtöbbször helyesen használják.” Miért tartjuk hát aggályosnak a szakasz, négyzet, téglalap szavak korai bevezetését?

L. Szkatkin: *Az alsó tagozati oktatás feladatai és tartalma* (Sovjetszkaja Pedagogika, 1964.) c. cikkében a szerző ismerteti javaslatait a szovjet alsó tagozati tantervek módosításáról, eközben többekkel vitázik.

P. Popescu-Neveanu, C. Marinescu, S. Popescu: *Szakosított oktatás az alsó tagozatban* (Revista de Pedagogie, 1962.) c. cikk arról a nagyszabású és igen figyelemreméltó kísérletről számol be (rövidítve), amelyet Romániában végeztek az 1961-62. években. A szerzők felfogása szerint „a hagyományos elemi iskolai rendszer már ellentmondásban van a felsőbb osztályok szervezeti rendszerével és gátolja a tanulók sokoldalú fejlődését.” Kísérleti iskolákat hoztak létre, amelyben az alsó tagozat egyes tárgyait, illetve tantárgycsoportjait felső tagozati szaktanárok oktatták, másol a kérdéses tantárgyak oktatása iránt különösen érdeklődő tanítók. Tapasztalataik összegezéséeként kimondják, hogy „az új rendszer oktató-nevelő hatásának fölénye, legalábbis általános vonásaiban, bizonyítottanak tekinthető”. Természetesen nehézségek, hátrányok és szervezési problémák is merülnek fel az új rendszer meghonosításával kapcsolatban. Ezekből is kapunk ízelítőt e cikkben.

Dr. Gazsó István

Dr. Molnár József:

AZ ALGEBRA ÉS AZ ELEMI FÜGGVÉNYEK TANÍTÁSA

Tankönyvkiadó, 1965. 372 oldal.

Módszertani irodalmunk értékes művel gyarapodott: az iskolai matematika egyik legfontosabb területét, az algebrai és függvény-tani ismeretek tanításának problémáit dolgozza fel ez a mostanában megjelent kézikönyv.

Három részre tagolódik. A Bevezetés négy fejezete, 60 oldal, a matematika oktatásának általános kérdéseit tárgyalja. Néhányat megemlítünk közülük: A matematika szerepe a természet és társadalom megismerésében, a természettudományok és az emberi gondolkodás fejlődésében. A középiskolai matema-

tikatanítás feladatrendszere, elvei és módszerének meghatározó tényezői. A tervszerűség és a tudatosság szerepe a matematikában. (Itt szerepel a tanterv, a tanmenetek és a tanítási órák tervezése.) Az oktató-nevelő munka korszerűségét célzó fontosabb követelmények. (Ezek között kerül sor a tanulók aktivizálásának kérdéseire és a tárgyon belüli, illetve más tárgyakkal, valamint a gyakorlati való koncentrációra.)

A második rész mintegy száz oldalnyi terjedelmű, címe: Az aritmetikai, az algebrai és az elemi függvényekre vonatkozó ismeretek tanítása az általános iskolában. Két nagy fejezetre tagolódik. Egyik a racionális számkör kiépítését tárgyalja és eközben tüzetesen elemzi az alsó tagozati oktatást is; a másik az algebrai ismeretek további megalapozását és a betűabsztrakció kérdéseit.

Végül a könyv harmadik része foglalkozik a tulajdonképpeni kérdéssel: az algebra és az elemi függvények középiskolai tanításával. Ennek legfontosabb fogalmai: az algebrai kifejezés; az algebrai azonosságok és azonos átalakításai; egyenletek és egyenlőtlenések; egyenletrendszerek, gyökvonás; a hatványozás általánosítása; a logaritmus; trigonometrikus függvények.

Már e vázlatos ismertetésből megállapítható, hogy a szerző számít az olyan olvasókra is, akik az általános iskolában tanítják a matematikát. Számukra is sok hasznos gondolatot, tanácsot gyűjtött össze könyvében. Mondanivalóit vonzóan, könnyen olvasható stílusban, amellet igényesen, színvonalasan dolgozta fel és számos példával illusztrálja. Mégis elsősorban a középiskolai tanároknak írta könyvét, hozzájuk is szól a második részben, mert szükséges tudniuk az általános iskolában folyó matematikatanítás problémáiról, mint ahogy az általános iskola nevelőinek is ismerniük kell — legalább vázlatosan — a középiskolai tantervi feladatokat és követelményeket, enélkül nem dolgozhatnak jól.

Nagy értéke a könyvnek, hogy legtöbbször keletkezésében és fejlődésében mutatja be, a problémákat. Jó szolgálatot tesz — ilyen vonatkozásban is — a (tankönyveinkből ezidő szerint még sokszor hiányzó) történeti utalások, érdekességek, adatok bősége; továbbá az oktatás lélektani törvények, motívumok felvillantása igen gyakran.

Szorgalmas gyűjtőmunka, elapadhatatlan ügyszeretet, de józan, kiegyensúlyozott fontolgatás és sok egyéni megglátás eredménye ez a könyv. Hisszük, hogy nagy haszonnal forgatja mindenki, akihez eljut.

A Tankönyvkiadó ízléses köntösben: műbörkötésben, tetszetős tipográfiával, sok szép fényképpel és tiszta rajzokkal, mégis viszonylag olcsón (ára 25 Ft) bocsátotta útra.

Dr. Gazsó István

A társadalom-lélektan és a pedagógia
(A pedagógia időszerű kérdései külföldön
című sorozatból. Szerkeszteti
Illés Lajosné)

A 4 ívnyi terjedelmű könyvecske 4 rövid tanulmányt tartalmaz. *V. N. Kolbanovszkij* A társadalom-lélektan néhány időszerű problémájáról ad tájékoztatást. Megállapítja, hogy a társadalom-lélektan iránt jelentősen megélnéül az érdeklődés, mivel ezt a társadalmi fejlődés is megindokolja. Az ember pszichikumát döntően befolyásolják fejlődésében a társadalmi törvényszerűségek. A szerző ismerteti a marxista társadalom-lélektan fogalmát és érinti a közösségi kapcsolatok fontos tényezőjét, az ún. pszichológiai *érinkezés*t. A problémák felsorolását követően azt fejtegeti, miért szükséges az ifjúság nevelésének és oktatásának folyamatát a társadalom-lélektan oldaláról vizsgálni.

W. Friedrich: A kikerdező módszer a marxista ifjúságkutatásban címmel értekezik. Noha a szerző a kikerdező módszer értékét tekintve kifejezetten pozitív állást foglal, szigorúan megszabott követelményekhez köti annak alkalmazását. Elég körültekintően különíti el egymástól az egyes kérdés-formákat. Latolgatja az ún. *zárt* és *nyílt* kérdést. Megkísérli előnyeiket és hátrányaikat egymással szembe állítani. Rövid összegezést ad a szó-

beli és írásbeli módozatokról és hasznosak a kérdésekre kapott válaszok feldolgozásának és értékelésének elveire nézve közölt fejtegetései is.

H. Dannhauer: Néhány szociálpszichológiai módszer kritikai értékelése. A rövid cikk elmarasztalja *Moreno* szociográfiai módszerét, mivel — amint mondja —, a szociogram semmit sem mutat a közösség kialakulásából. De nem jobb a véleménye arról a módszerről sem, ahogyan *Piaget* a kollektív felelősségtudat vizsgálatát kísérte meg. *Piaget* ui. abból a feltételezésből indult ki, hogy a gyermek a felelősséget kollektívnek és átvihetőnek tekinti.

M. Vorweg: Pontossági követelmények a szociálpszichológiai kutatásban. Több évi kutatásai alapján leszűrt tapasztalatai nyomán olyan szociometriai eljárásról ad számot, amelyről „lehántolták” a szociometriai elméletet. A teszt lényege az, hogy a kísérleti személynek egy megadott szituációban meghatározott feladat végrehajtásához ki kell választania azokat, akikkel csoporttársai közül leginkább működnek együtt, illetve akikkel legkevésbé. Majd arra a kérdésre igyekszik választ adni, hogy milyen pontosan méri a társ választási kísérlet a viszonystruktúrákat. (Tankönyvkiadó, 1964.)

Dr. Zentai Károly

